

Arrest

nr. 115 601 van 12 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 27 augustus 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. AKYAZI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 oktober 2010 kwam verzoeker het Rijk binnen in het bezit van een visum D met het oog het volgen van studies in België.

1.2. Op 3 mei 2011 werd verzoeker in het bezit gesteld van een elektronische A-kaart, geldig tot 31 oktober 2011.

1.3. Op 6 oktober 2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verlenging van zijn verblijfstitel.

1.4. Op 27 augustus 2013 trof de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996; Overwegende dat de genaamde B.A., geboren te (...) op (...), nationaliteit: Marokko, verblijvende te (...), gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren;

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61. §2.1° & 2°: Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument en brengt geen bewijs meer aan dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt.

Overwegende dat betrokkene op 28.10.2010 het Belgisch grondgebied heeft betreden met een visum D B1 B3 ULG, een visum D voor studies in België afgeleverd op basis van een toelatingsattest afkomstig van de Université de (...).

Overwegende dat betrokkene na aankomst in België bij de gemeentelijke diensten van zijn verblijfplaats bewees een inschrijving te hebben bekomen voor het academiejaar 2010-2011 aan de Université de (...); bijgevolg werd aan betrokkene een verblijfstitel type A geldig tot 31.10.2011 beperkt tot de duur van de studies van betrokkene afgegeven.

Overwegende dat betrokkene op 06.10.2011 een aanvraag tot verlenging van zijn verblijfstitel heeft gedaan; ter staving van deze aanvraag legde betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijvingsattest voor afkomstig van (...) te (...) voor het vijfde jaar middelbaar in de richting "optique"; dat gelet op het feit dat betrokkene lessen volgt in het secundair onderwijs het door betrokkene voorgelegde attest niet conform art. 58 van de wet van 15.12.1980, waarin de mogelijkheid wordt geboden aan een vreemdeling een verblijfstitel aan te vragen op basis van studies in het hoger onderwijs of op basis van het volgen van een voorbereidend jaar op hoger onderwijs, is.

Overwegende dat betrokkene gezien hij van school veranderde een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming conform de bijlage 32 bij het K.B. van 8.10.1981 voorlegde; dat de garant van betrokkene geen drie recente loonfiches (in het geval van een werknemer) resp. het meest recente aanslagbiljet van de personenbelasting (in het geval van een zelfstandige) voorlegt; bijgevolg levert betrokkene evenmin het bewijs over voldoende bestaansmiddelen te beschikken conform art. 60 van de wet van 15.12.1980.

Overwegende het feit dat op 11.07.2013 door onze diensten een adrescontrole werd gevraagd aan de gemeentelijke diensten van (...); dat door deze gemeentelijke diensten op 31.07.2013 werd bevestigd dat betrokkene nog steeds op het bovenvermelde adres verblijft; dat betrokkene echter niet toelicht wat zijn momentele bezigheden in België zijn in het algemeen en of hij nog studeert in het bijzonder.

Overwegende dat de geldigheid van de verblijfstitel van betrokkene verstreken is sinds 31.10.2011 en omwille van de boven aangehaalde redenen niet kan worden verlengd.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om binnen dertig dagen de grondgebieden van België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland te verlaten, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten zijn vereist.

2.1. In een “eerste en tweede middel” werpt verzoeker op: “Schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991), meerbepaald de materiële en formele motiveringsplicht en schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: Zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker betoogt als volgt in zijn verzoekschrift:

"Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen.

Deze motivering moet niet enkel weergegeven worden doch daarenboven moet ze ook afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat de bestreden beslissing nu wel gemotiveerd wordt doch zeker niet afdoende is en na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak. Schending van art.2 en art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de formele en materiële motiveringsplicht en eveneens de zorgvuldigheidsplicht.

In haar negatieve beslissing stelt verwerende partij dat gezien verzoeker lessen volgt in het secundair onderwijs, hem geen verlenging kan worden toegestaan van zijn verblijf.

Verwerende partij verwijst dan naar art. 58 van de Vreemdelingenwet waarin de mogelijkheid wordt verleend aan een vreemdeling een verblijfstitel aan te vragen op basis van studies in het hoger onderwijs of op basis van een voorbereidend jaar op hoger onderwijs.

Dat verzoekende partij niet aan deze voorwaarden zou voldoen om te kunnen genieten van een recht op verblijf.

Verder stelt verwerende partij dat de garant geen drie recente loonfiches heeft voorgelegd als bewijs van voldoende bestaansmiddelen.

Ten onrechte voert verwerende partij aan dat verzoeker geen recht heeft op verlenging van zijn verblijf, omdat hij secundaire studies zou volgen.

Nochtans kan de Minister van Binnenlandse Zaken afwijkingen toestaan voor vreemdelingen die een familielid hebben tot de 3e graad die regelmatig in België verblijft.

In casu wordt hier geen melding van gemaakt en dat terwijl verzoeker een oom heeft wonen in België, zijnde de garant.

Bovendien wenst verzoeken te verwijzen naar de Omzendbrief van 23/09/2002 die het mogelijk maakt om voor onderwijs 'in sociale promotie naar België te komen.

In deze Omzendbrief komt een lijst voor van de toegelaten graduaten van het onderwijs voor promotie waaronder ook graduaten in optiek-optometrie.

Het door de onderwijsinstelling afgegeven attest van inschrijving of toelating moet betrekking hebben op:

- ofwel een graduaat van het onderwijs voor sociale promotie dat overeenstemt met de graduaten van het hoger onderwijs*
- ofwel een graduaat waarvan de inhoud niet wordt vrijgesteld in het hoger onderwijs (graduaten in optiek-optometrie)*

Verzoeker brengt een oriëntatieattest A waarin wordt vermeld dat verzoeker de richting 'optiek' 5e jaar heeft gevolgd tijdens het academiejaar 2011-2012.

Er wordt eveneens vermeld dat verzoeker kan worden toegelaten tot hogere studies (hoger onderwijs) (3° peut être admis dans l'année d'études supérieure conformément aux conditions d'admission)

Hieruit blijkt dat dit attest een toelatingsattest is voor het HOGER ONDERWIJS.

Verder beweert verwerende partij dat de garant geen drie recente loonfiches voorlegt.

Deze werd nooit gevraagd aan garant.

Dat de situatie van verzoeker dan ook niet zorgvuldig werd onderzocht en hij ook niet voldoende werd ingelicht.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of

hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THJJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)
Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. Artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

" Wanneer de aanvraag tot het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar tot hoger onderwijs wenst te volgen moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5° tot 8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt :

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

(...)

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

Artikel 60, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Het bewijs van voldoende middelen van bestaan wordt geleverd onder meer door het overleggen van een der navolgende documenten :

1° (...)

2° een verbintenis ten opzichte van de Belgische Staat en van de student, uitgaande van een Belgisch of vreemd persoon die over voldoende inkomsten beschikt en zich verbindt de gezondheidszorgen, de kosten van verblijf, studie en repatriëring van de vreemdeling te zijnen laste te nemen voor minstens één academiejaar."

2.4. Verzoekers verblijfsrecht werd beëindigd overeenkomstig artikel 61, §2, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

2° wanneer hij geen bewijs meer aanbrengt dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt;"

2.5. Eén van de kernpunten van de bestreden beslissing in het licht van de toepassing van artikel 61, §2, 2° van de Vreemdelingenwet is dat verzoeker niet aantoonde dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen. De bestreden beslissing bepaalt hierover: *"Overwegende dat betrokkene gezien hij van school veranderde een nieuwe verbintenis tot tenlasteneming conform de bijlage 32 bij het K.B. van 8.10.1981 voorlegde; dat de garant van betrokkene geen drie recente loonfiches (in het geval van een werknemer) resp. het meest recente aanslagbiljet van de personenbelasting (in het geval van een zelfstandige) voorlegt; bijgevolg levert betrokkene evenmin het bewijs over voldoende bestaansmiddelen te beschikken conform art. 60 van de wet van 15.12.1980."* Met zijn summier betoog dat deze loonfiches *"nooit [werden] gevraagd aan garant"* en hij *"niet voldoende werd ingelicht"* kan verzoeker het reeds voldoende schragende motief in de bestreden beslissing dat hij niet aantoonde over voldoende bestaansmiddelen te beschikken niet onderuit halen. Het blijkt niet, en verzoeker maakt ook niet aannemelijk, dat hij niet in de mogelijkheid was om de nodige stukken bij te brengen, noch dat hij niet moest weten dat hij die stukken moest bijbrengen (cf. RvS 12 maart 2013, nr. 222.809). Zoals verwerende partij terecht opmerkt in haar nota met opmerkingen kon van verzoeker verwacht worden dat hij zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag legde bij zijn aanvraag om verblijfsmachtiging als student. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de zorgvuldigheidsplicht ook op hem rust (RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en dat hij hieraan niet heeft voldaan. Daar verzoekers betoog de voldoende schragende vaststelling in de bestreden beslissing dat hij niet aantoonde over voldoende bestaansmiddelen te beschikken, niet onderuit kan halen, blijft de bestreden beslissing overeind en dient verzoekers overige kritiek op de motivering van de bestreden beslissing niet onderzocht te worden.

Het *"eerste en tweede middel"* kunnen geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA